

[Agerschou]

len handler om. Har Venstre et syn på ventelisterne og på, hvordan vi løser dette problem?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det er jo ikke så overraskende, at fru Britta Schall Holberg tager diskussionen om forældreløn op og argumenterer med, at nu skal vi sørge for, at forældrene – både mænd og kvinder – får nogle valgmuligheder. Hvilke valgmuligheder vil der være i en kommune, hvor halvdelen af forældrene har valgt en forældreløn? Der vil ikke være nogen reelle muligheder, og den »skov af muligheder«, som fru Britta Schall Holberg taler om, vil simpelt hen ikke eksistere. Det er på den baggrund, vi siger, at man presser kvinderne ud af arbejdsmarkedet og hjem for at passe egne børn.

Vi er i Socialdemokratiet vant til at blive stillet spørgsmålet: Hvad koster det, når vi kommer med nogle krav om forbedringer af den ene eller den anden art? Hvad koster egentlig dette med forældreløn? Det vil jo være sådan, at det er alle forældre, der har ret til at få den ydelse, som nu engang bliver fastlagt. Nu er finansministeren ikke i salen lige nu; det kunne ellers være interessant at høre, hvad den økonomiske konsekvens er af en forældreløn til alle de forældre, der har børn.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Det, jeg har givet udtryk for, hr. Agerschou, er de synspunkter, Venstre har med hensyn til, hvordan vi synes, at vi kunne tænke os en børnepolitik tilrettelagt i kommunerne.

Det, jeg har søgt at sige her i dag, og som det har været vigtigt for mig at præcisere, er, at vi i høj grad mener, at hvad der er behov for, er det den enkelte kommunalbestyrelses forpligtelse at vurdere, og jeg lagde mærke til, at socialministeren gentagne gange lagde vægt på, at her har kommunalbestyrelsen en væsentlig kompetence. Det var det, jeg i mit indlæg ønskede at understrege, samtidig med at jeg sagde, at det var vigtigt for os, at kommunerne fik fleksible muligheder, også mere fleksible end dem, de har i dag, og jeg sagde også, at grunden til, at de ikke har disse fleksible muligheder, kan være, at vi nogle steder står i den situation, som er omtalt i forespørgslen.

Jeg tror, vi skal lade den økonomiske diskussion, også i betragtning af hr. Agerschous udtalelser, ligge i dag, men vi er fra Venstres side overhovedet ikke af den opfattelse, at disse ting koster så meget, som man ynder at give udtryk for her.

Endelig skal jeg sige, at det, vi har lagt vægt på, er, at dér, hvor kommunerne ønsker at gå ind i sådan noget, synes vi, det må være rigtigt, at de får lov til det.

Kirsten Lee (RV):

Det er en utrolig demagogi, hr. Jørgen Tved lægger for dagen. Vi skal have kontrol med, hvordan børn bliver passet. Vi skal have kontrolleret dagpleje. Jamen skulle vi dog ikke også lade forældrenes egen sunde fornuft spille ind her? Forældre er udmærket i stand til at vurdere den omsorg, de udsætter deres børn for.

Efter hr. Jørgen Tveds mening skal der åbentbart en eller anden statsautorisation til, for at man kan drage omsorg for børn, og jeg var lige ved at høre noget om, at der skulle være institutionspligt, for at vore børn kunne klare sig i skolen.

Inden jeg går over til at tale om dagens emne, vil jeg også godt spørge Venstres ordfører, hvor meget i kroner og øre fru Britta Schall Holberg mener forældrene skal have. Det synes jeg er vigtigt at vide, for Venstre taler jo samtidig om, at der skal være valgmuligheder, og så må vi vide noget om, hvor meget i kroner og øre de skal have, sådan at der reelt bliver en valgmulighed; også for de enlige forsørgere. Og så skal jeg høre lidt om, hvordan det hænger sammen, fra det parti, som taler så meget om skattelettelser.

Vi ved jo godt, at kommunerne ifølge bistandslovens § 69 har en forpligtelse til at sørge for det nødvendige antal dagtilbud til børn. Det er et kommunalt anliggende, og såfremt Socialdemokratiet, SF og Fælles Kurs mente noget seriøst med denne forespørgsel, ville det rigtige måske have været at fremsætte et lovforslag om ændring af bistandsloven. Men det ville naturligvis ikke presse-mæssigt have været nær så interessant.

Så vidt jeg ved, har dette spørgsmål aldrig før været stillet, heller ikke af det Socialdemokrati, der selv var med til at udforme bistandslovens § 69.